

Osmi je od sedmorice – broj tri

Daniel dva

Jeff Pippenger

2023-09-17

Pitanje koje ćemo nastojati razriješiti u ovome članku jest kako se prvi spomen kraljevstava biblijskoga proročanstva u drugom poglavlju Danielove knjige slaže s posljednjim spomenom kraljevstava biblijskoga proročanstva u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja. Namjeravam postaviti neka pitanja o tome što je zapravo predloženo u Nabukodonozorovu kipu i o stajalištu pionira da je njihova povijest predstavljala trenutak kada će stijena udariti u stopala kipa.

Sestra White utvrđuje da smo dosegli točku u kojoj je „Božje sveto djelo prikazano stopalima kipa u kojima je željezo bilo pomiješano s kaljavom glinom“, što ona dalje opisuje kao „miješanje crkvenjaštva i državničke politike“.

„Došli smo u vrijeme kada je Božje sveto djelo predloženo stopalima kipa u kojima je željezo bilo pomiješano s ilovačom. Bog ima narod, izabrani narod, čije razlučivanje mora biti posvećeno, koji ne smije postati neposvećen polažući na temelj drvo, sijeno i slamu. Svaka duša koja je odana Božjim zapovijedima vidjet će da je osobito obilježje naše vjere subota sedmoga dana. Kad bi vlast odavala čast suboti kako je Bog zapovjedio, stajala bi u Božjoj snazi i u obrani vjere jednom predane svetima. Ali će državni podupirati krivotvorenu subotu i pomiješati će svoju vjersku vjeru s obdržavanjem toga djeteta papinstva, stavljajući je iznad subote koju je Gospodin posvetio i blagoslovio, odvojivši je da je čovjek svetkuje kao znak između Njega i Njegova naroda kroz tisuću naraštaja. Miješanje crkvenjaštva i državne politike predloženo je željezom i ilovačom. Ova unija slabi svu moć crkava. To što se crkvu zaodijeva vlašću države donijet će zle posljedice. Ljudi su gotovo prekoračili granicu Božje strpljivosti. Uložili su svoju snagu u politiku i ujedinili se s papinstvom. Ali doći će vrijeme kada će Bog kazniti one koji su obezvrijedili Njegov zakon, i njihovo će se zlo djelo oboriti na njih same.“
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

Vrijeme u koje smo došli, kada se Božje sveto djelo miješa s crkvenim upravljanjem i državnim upravljanjem, opis je jednog postupnog razdoblja. Ona kaže da to miješanje „slabi svu snagu crkava“, da će „donijeti zle posljedice“ i da će „doći vrijeme kada će Bog kazniti one koji su obezvrijedili Njegov zakon“.

Miješanje crkve i države koje slabi moć crkava opis je crkve u Pergamu, gdje je povezivanje crkvene i državne politike predstavljalo otpad koji prethodi otkrivenju čovjeka grijeha. Pergam i car koji simbolizira kompromis između kršćanstva i idolopoklonstva pojavljuju se u četvrtom kraljevstvu iz Daniela 2. Taj je kompromis u Danielu 2 prikazan uporabom riječi „gline“.

Ti si, o kralju, gledao, i gle, lik velik. Taj veliki lik, kojemu je sjaj bio izvrstan, stajao je pred tobom; i obličje mu bijaše strašno. Glava toga lika bijaše od čistoga zlata, prsa njegova i ruke njegove od srebra, trbuh njegov i bedra njegova od mjedi, Noge njegove od željeza, stopala njegova dijelom od željeza, a dijelom od gline. Ti si gledao dok se ne odvali kamen bez ruku,

koji udari lik u njegova stopala od željeza i gline te ih razbi na komade. Daniel 2:31–34.

Kako se Danielovo tumačenje nastavlja, više nije riječ o „glini“, nego je ona postala prljava ili „gnjecava glina“.

A što si vidio stopala i prste, dijelom od lončarske gline, a dijelom od željeza, kraljevstvo će biti razdijeljeno; ali u njemu će biti nešto od čvrstoće željeza, budući da si vidio željezo pomiješano s ilovastom glinom. Daniel 2:41.

Čista glina, koja bijaše lončareva glina, pretvara se u glibovitu glinu. Bog je božanski Lončar i Njegovo djelo nikada nije glibovito.

Ali sada, Gospode, ti si naš Otac; mi smo glina, a ti naš lončar; i svi smo djelo tvoje ruke. Izaija 64,8.

U povijesti poganskoga Rima crkva u Smirni bila je čista glina. U povijesti Pergama, koji je četvrto kraljevstvo u drugom poglavlju Danielove knjige, glina se mijenja u kaljavu glinu. Ono što se u odlomku najprije spominje jednostavno kao „glina“, a potom kao „lončarska glina“, kako se tumačenje nastavlja, mijenja se u „kaljavu glinu“. Pergam je mjesto gdje je ta promjena izvršena kako bi se pripremio put za Tijatiru, odnosno papinski Rim. Promjena od „gline“ u „kaljavu glinu“ jest otpad koji priprema put za Tijatiru, što Pavao u 2. Solunjanima prepoznaje kao „najprije otpad“.

Mileriti nisu mogli vidjeti dalje od četvrtoga kraljevstva Rima te su očekivali da će Drugi Kristov dolazak biti sljedeći proročki događaj, jer kamen koji udara u stopala kipa predstavlja Drugi dolazak. No je li Krist uspostavio kraljevstvo 1798. godine? On je doista ušao u Svetinju nad svetinjama 22. listopada 1844. da primi kraljevstvo, ali je li ono bilo uspostavljeno u to vrijeme?

Odgovor na prvo od ta dva pitanja glasi da Krist nije uspostavio svoje vječno kraljevstvo 1798. godine. I na drugo pitanje, je li Krist uspostavio svoje vječno kraljevstvo 22. listopada 1844., odgovor je također niječan.

Je li bilo uspostavljeno kraljevstvo u vrijeme poganskoga Rima? To pitam jer su pioniri četvrto kraljevstvo razumjeli kao i poganski i papinski Rim, što 1798. godinu određuje kao završetak četvrtoga kraljevstva, kada će Krist uspostaviti vječno kraljevstvo. No knjiga Otkrivenja prepoznaje četiri kraljevstva koja slijede nakon poganskoga Rima.

Ako četvrto kraljevstvo od željeza u Danielu 2 jednostavno predstavlja poganski Rim, gdje je kompromis Konstantina prikazan time što je glina pretvorena u kaljavu glinu, je li Krist u toj povijesti uspostavio kraljevstvo? Odgovor je da. Na križu, koji pripada povijesti Pergama, a ne Tijatire, Krist je uspostavio svoje kraljevstvo „milosti“. Na križu je bilo uspostavljeno vječno kraljevstvo, a prijestolje toga kraljevstva predočava prijestolje koje se uspostavlja tijekom kasne kiše. To prijestolje kasne kiše predstavlja Njegovo kraljevstvo „slave“.

„Objava koju su učenici iznijeli u ime Gospodnje bila je u svakom pogledu točna, a događaji na koje je upućivala upravo su se tada zbivali. ‘Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje’ — to je bila njihova poruka. Po isteku ‘vremena’ — šezdeset i devet tjedana iz Daniela

9, koji su se trebali protezati do Mesije, 'Pomazanika' — Krist je primio pomazanje Duhom nakon svojega krštenja od Ivana na Jordanu. A 'kraljevstvo Božje', za koje su oni objavili da se približilo, bilo je uspostavljeno Kristovom smrću. To kraljevstvo nije bilo, kako su bili poučeni vjerovati, zemaljsko carstvo. Niti je to bilo ono buduće, besmrtno kraljevstvo koje će biti uspostavljeno kada se 'kraljevstvo i vlast i veličanstvo pod svim nebom dađe puku svetaca Svevišnjega'; ono vječno kraljevstvo, u kojemu će 'sve vlasti njemu služiti i njega slušati'. Daniel 7:27. Kako se rabi u Bibliji, izraz 'kraljevstvo Božje' upotrebljava se za označavanje i kraljevstva milosti i kraljevstva slave. Kraljevstvo milosti prikazano je kod Pavla u Poslanici Hebrejima. Nakon što upućuje na Krista, suosjećajnoga Posrednika koji je 'sudjelovao u našim slabostima', apostol kaže: 'Pristupajmo dakle smjelo prijestolju milosti, da primimo milosrđe i nađemo milost.' Hebrews 4:15, 16. Prijestolje milosti predstavlja kraljevstvo milosti; jer postojanje prijestolja podrazumijeva postojanje kraljevstva. U mnogim svojim prisposodobama Krist rabi izraz 'kraljevstvo nebesko' kako bi označio djelovanje božanske milosti na ljudska srca.“

„Dakle, prijestolje slave predstavlja kraljevstvo slave; a na to se kraljevstvo odnose Spasiteljeve riječi: 'A kad Sin Čovječji dođe u slavi svojoj i svi sveti anđeli s njime, tada će sjesti na prijestolje slave svoje; i pred njim će se sabrati svi narodi.' Matej 25,31.32. To je kraljevstvo još buduće. Ono neće biti uspostavljeno sve do drugoga Kristova dolaska.

„Kraljevstvo milosti bilo je uspostavljeno odmah nakon čovjekova pada, kada je načinjen plan za otkupljenje krivoga roda. Tada je postojalo u Božjoj namjeri i po Božjem obećanju; i po vjeri ljudi su mogli postati njegovi podanici. Ipak, ono nije bilo stvarno uspostavljeno sve do Kristove smrti. Čak i nakon što je stupio u svoju zemaljsku misiju, Spasitelj, umoran od tvrdokornosti i nezahvalnosti ljudi, mogao je odustati od žrtve na Kalvariji. U Getsemaniju čaša jada drhtala je u Njegovoj ruci. Čak je i tada mogao otrti krvavi znoj sa svojega čela i prepustiti krivi rod da propadne u svojoj bezakonosti. Da je to učinio, za pale ljude ne bi bilo otkupljenja. No kada je Spasitelj predao svoj život i svojim posljednjim dahom povikao: 'Svršeno je', tada je ispunjenje plana otkupljenja bilo zajamčeno. Obećanje spasenja dano grešnome paru u Edenu bilo je potvrđeno. Kraljevstvo milosti, koje je prije postojalo po Božjem obećanju, tada je bilo uspostavljeno.” Velika borba, 347.

Krist je uspostavio vječno kraljevstvo u proročkoj povijesti poganskoga Rima, a ne na kraju papinskoga Rima. On također uspostavlja svoje kraljevstvo slave o svojem Drugom dolasku, što uključuje povijest kasne kiše, kada se oslobađaju četiri vjetra islama.

„Kasna kiša dolazi na one koji su čisti — tada će je svi primiti kao i prije.“

„Kad četvorica anđela puste, Krist će uspostaviti svoje kraljevstvo. Nitko ne prima kasnu kišu osim onih koji čine sve što mogu. Krist bi nam pomogao. Svi bi mogli biti pobjednici po Božjoj milosti, po Isusovoj krvi. Cijelo je nebo zainteresirano za to djelo. Anđeli su zainteresirani.” Spalding and Magan, 3.

Kada se četiri vjetra puste, Krist uspostavlja svoje kraljevstvo. I pozna kiša i puštanje četiriju vjetrova predstavljaju postupne događaje, i nijedno ne predstavlja jednu točku u vremenu. Četiri vjetra predstavljaju islam.

„Anđeli zadržavaju četiri vjetra, prikazana kao razjaren konj koji nastoji otrgnuti se i provaliti preko lica cijele zemlje, noseći na svom putu razaranje i smrt.”

„Zar ćemo spavati na samome rubu vječnoga svijeta? Zar ćemo biti tromi, hladni i mrtvi? O, kad bismo u svojim crkvama imali Duha i dah Božji udahnut u Njegov narod, da bi stali na svoje noge i živjeli. Trebamo uvidjeti da je put uzak i vrata tijesna. Ali kad prođemo kroz tijesna vrata, njihova širina nema granica.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Anđeli zadržavaju gnjevnoga konja islama koji nastoji provaliti, noseći na svom putu smrt i razaranje, u vremenskom razdoblju kada se Duh Božji izliva na Božji narod. Tada oni staju na svoje noge i oživljuju. Prije nego što je Duh izliven na njih, Božji je narod mrtav, jer dah Duha uzrokuje da ustanu i žive. Kada sestra White kaže da smo sada došli u vrijeme kada stopala lika, pomiješana od željeza i kaljužaste gline, predstavljaju spoj crkve i države, izlivanje kasne kiše još je bilo u budućnosti.

„Kasna kiša treba pasti na Božji narod. Silan anđeo treba sići s neba, i sva zemlja treba biti obasjana njegovom slavom.” Review and Herald, 21. travnja 1891.

U Otkrivenju osamnaest postoje dva glasa.

„Kad je Isus započeo svoju javnu službu, očistio je Hram od njegova svetogrđem izazvanog oskvrnuća. Među posljednjim činima Njegove službe bilo je drugo čišćenje Hrama. Tako se i u posljednjem djelu opomene svijetu upućuju dva posebna poziva crkvama.” Selected Messages, knjiga 2, 118.

Prvi glas jest poziv na buđenje Božjega naroda, drugi glas jest poziv na buđenje druge Božje djece koja su još uvijek u Babilonu.

„Postoji svijet koji leži u opaćini, u obmani i zabludi, u samoj sjeni smrti, — usnuo, usnuo. Tko osjeća duševnu tjeskobu da ih probudi? Koji ih glas može dosegnuti? Moj je um prenesen u budućnost kada će biti dan znak: ‘Evo Zaručnika, ide; iziđite Mu u susret.’ Ali neki će odgađati pribaviti ulje za nadopunjavanje svojih svjetiljaka, i prekasno će uvidjeti da se karakter, koji je predstavljen uljem, ne može prenijeti.” Bible Echo, May 4, 1896.

U odlomku su postavljena dva pitanja. Tko osjeća duševne porođajne bolove da ih probude? Koji ih glas može dosegnuti?

„Glas“ koji budi svijet jest drugi glas iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, koji poziva drugo Božje stado da izađe iz Babilona. I Božji narod i svijet trebaju biti probuđeni Ponoćnim poklikom, koji je jednostavno drugi simbol kasne kiše.

Jesu li mileriti bili u pravu kada su utvrdili da će Krist u danima četvrtoga kraljevstva uspostaviti vječno kraljevstvo? Da.

On je uspostavio svoje kraljevstvo „milosti” na križu, i to tijekom povijesti četvrtoga kraljevstva biblijskog proročanstva. To kraljevstvo bio je poganski Rim. Je li u Drugoj Danielovoj knjizi prikazano otpadništvo koje prethodi crkvi u Tijatiri? Da, jer se glina, koja predstavlja Božji narod, promijenila od gline u kaljužastu glinu. Gdje se dakle Tijatira nalazi u kipu? Ili se uopće nalazi u

kipu? Ona je prikazana u kipu, a Nabukodonozor rasvjetljuje tu činjenicu kada u četvrtom poglavlju Daniela doseže vrhunac svoje ohole oholosti.

Kralj progovori i reče: Nije li ovo Babilon veliki, što ga ja sagradih za dom kraljevstva silom svoje moći i na čast svojega veličanstva? Daniel 4:30.

Neposredno prije Nebukadnezarova suda od dvije tisuće petsto dvadeset dana življenja poput zvijeri poljske, on je očitovao svoju oholost postavljajući pitanje nije li on sagradio kraljevstvo koje je Babilon veliki? Bludnica iz Otkrivenja sedamnaest ima na svome čelu napisano: „TAJNA, BABILON VELIKI, MAJKA BLUDNICAMA I ODVRATNOSTIMA ZEMLJE.” Rimska crkva, kako je naziva sestra White, jest Babilon veliki. Zlatna glava na kipu predstavlja doslovni Babilon, a također predstavlja i duhovni Babilon, peto kraljevstvo biblijskog proročanstva koje ima jedinstveno obilježje da bude sila koja je zadobila smrtonosnu ranu. U Izaiji dvadeset i tri papinska bi sila, predstavljena kao Tir, bila zaboravljena sedamdeset godina, kao dani jednoga kralja. Doslovni Babilon, predstavljen Nebukadnezarom, također je zadobio smrtonosnu ranu koja je bila izliječena kada je Nebukadnezar bio prognan iz svoga kraljevstva na dvije tisuće petsto dvadeset dana. Doslovni Babilon veliki bio je prasluka duhovnoga Babilona velikoga, i oboma su njihova kraljevstva bila privremeno oduzeta, a potom obnovljena. Bludnica iz Otkrivenja sedamnaest nije imala u svojoj ruci srebrnu čašu, ni mjedenu ni željeznu čašu; imala je zlatnu čašu.

I žena bijaše odjevena u grimiz i skerlet, i nakićena zlatom i dragim kamenjem i biserjem, držeći u ruci zlatnu čašu punu gnusoba i nečistoće svojega bluda. Otkrivenje 17,4.

Zlato je predstavljalo doslovni Babilon, a također predstavlja i duhovni Babilon, peto kraljevstvo biblijskog proročanstva koje je zadobilo smrtonosnu ranu 1798. godine, kada je šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva preuzelo prijestolje. Nakon doslovnog Babilona u kipu slijedilo je srebrno kraljevstvo koje se sastojalo od dviju sila, Medijaca i Perzijanaca, a perzijski rog u Danielu osam pojavio se posljednji i bio je viši. Darije Medijac bio je prvi rog, a njegov vojskovođa Kir bio je Perzijanac koji će naposljetku doći na vlast nakon medijskoga kralja Darija.

Kir je bio prasluka Krista koji je trebao započeti proces oslobađanja Božjega naroda iz sužanštva. Medo-perzijsko carstvo predstavlja šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva, a to su Sjedinjene Američke Države. Sjedinjene Američke Države imaju dva roga koja predstavljaju republikanizam i protestantizam. Darije predstavlja republikanski rog Sjedinjenih Američkih Država, a Kir predstavlja rog protestantizma. Kao što je Kir započeo proces oslobađanja Božjega naroda kako bi se ponovno izgradili Jeruzalem i hram, tako su Sjedinjene Američke Države bile zemlja koja je bila podignuta da oslobodi sužnjeve iz sužanštva duhovnoga Babilona kako bi se podigao duhovni hram, kojemu su mileriti položili temelj. Doslovno sužanštvo u Babilonu, koje je trajalo sedamdeset godina, bilo je prasluka sužanštva u duhovnome Babilonu tijekom tisuću dvjesto šezdeset godina. Sjedinjene Američke Države jesu srebrna ramena na Nabukodonozorovu kipu.

Treće mjedeno kraljevstvo bila je Grčka, koja predstavlja svjetsko kraljevstvo. To kraljevstvo jesu Ujedinjeni narodi, koji su u Otkrivenju sedamnaest ono kraljevstvo koje 1798. još nije bilo došlo. Deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest suglasni su dati svoje kraljevstvo papinstvu, osmome kraljevstvu, koje je od sedmorice. Oni sklapaju taj sporazum zato što su na to prisiljeni od strane

Sjedinjenih Država, i zato što svijet biva razaran „četirima vjetrovima“ islama, koji se oslobađaju tijekom vremena kasne kiše, koja počinje biti potpuno izljevana pri nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama.

Prilikom donošenja nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Državama, Bog uspostavlja svoje kraljevstvo „slave“ dok uzdiže svoj narod kao stijeg da pozove drugu Božju djecu da iziđu iz Babilona. Tako rog protestantizma izrasta posljednji i viši je od prvoga, u skladu s dva roga Medo-Perzije. Jednom kada se Ujedinjeni narodi slože predati nadzor nad svijetom papinstvu, oslobađaju se četiri vjetra islama i svjetsko se kraljevstvo suočava s ratovanjem koje je uslijedilo nakon smrti prvoga roga Grčke, koji je bio slomljen i proizveo četiri roga.

Kada kip dosegne stopala od željeza (državništvo) i kaljužaste gline (crkvenjaštvo) te deset nožnih prstiju (deset kraljeva), kamen koji je bez ruku odvaljen od gore udara u stopala kipa. Mileriti su bili točni u odnosu na Danielov kip, koliko su god mogli biti točni sa svoga gledišta u proročkoj povijesti. Ali Alfa i Omega uvijek prikazuje svršetak početkom, a četiri kraljevstva Nabukodonozorova kipa predstavljaju četiri doslovna kraljevstva koja predoznaju svoje duhovne pandane na svršetku svijeta.

U povijesnim kraljevstvima Rim izlazi kao osmi i od sedmorice je. U Danielu sedam Rim izlazi kao osmi i od sedmorice je. U Danielu osam Rim izlazi kao osmi i od sedmorice je. U Otkrivenju sedamnaest Rim izlazi kao osmi i od sedmorice je. U Danielu dva, koji predstavlja prvi spomen kraljevstava biblijskog proroštva, suvremeni duhovni Rim izlazi kao osmi i od sedmorice je. Prvi (Alfa) prikaz kraljevstava biblijskog proroštva prepoznaje posljednji (Omega).

„Došli smo u vrijeme kada je Božje sveto djelo predočeno stopalima kipa u kojemu je željezo bilo pomiješano s kaljužastom glinom. Bog ima narod, izabrani narod, čije rasuđivanje mora biti posvećeno, koji se ne smije obeščastiti polažući na temelj drvo, sijeno i strnjiku. Svaka duša koja je odana Božjim zapovijedima vidjet će da je osobita oznaka naše vjere subota sedmog dana. Kad bi vlast odavala čast suboti kako je Bog zapovjedio, stajala bi u Božjoj snazi i u obrani vjere jednom predane svetima. Ali će državnici podupirati krivotvorenu subotu i miješati će svoju vjersku vjeru s držanjem toga djeteta papinstva, stavljajući je iznad subote koju je Gospodin posvetio i blagoslovio, odvojivši je da je čovjek svetkuje kao znak između Njega i Njegova naroda kroz tisuću naraštaja. Miješanje crkvenjaštva i državne politike prikazano je željezom i glinom. Ta zajednica slabi svu moć crkava. Ovo obdarivanje crkve vlašću države donijet će zle posljedice. Ljudi su gotovo prešli granicu Božje strpljivosti. Svoju su snagu uložili u politiku i ujedinili se s papinstvom. Ali doći će vrijeme kada će Bog kazniti one koji su poništili Njegov zakon, i njihovo će se zlo djelo oboriti na njih same.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

Alfa i Omega učinio je ispravno pionirsko razumijevanje dvaju „novih” iz Daniela.

I Onaj koji sjedi na prijestolju reče: Evo, činim sve novo. I reče mi: Piši, jer su ove riječi istinite i vjerne. I reče mi: Svršeno je. Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak. Ja ću žednome dati zabada s izvora vode života. Otkrivenje 21,5.6.